

Velika promena - postani svetlo tokom turbulentnih vremena

Odmori se sada. Smesti se u svoje telo. Želim da vas vratim na početak. U rana vremena, u zoru našeg ljudskog sveta, u vreme prvobitne divljine, kada je rosa zore visila nad svime u bezvremenskoj delikatnosti i neusporedivoj lepoti. Svet je bio slika. Savršena kompozicija jednostavnog savršenstva - jedinstveno drevno drvo načinjeno poput poteza četkom, prekriveno mahovinom, tiho, mirno jezero. Kovitlanje magle. Velika praznina. Velika tišina. Pesma jedne flaute. Veliki mir.

Osjetite ovo stanje kao samu osnovu ljudskog roda. Ta slatka tišina svitanja sveta ... počivaj u naručju neko vreme ... u tišini drevnih vremena.

Uđite sada u trbuh, u pupak. Uđi ovde. Osetite kako vam se dah kreće napolje i unutra, trbuh mekan i otvoren, lagano pada i diže se. Posmatrajte univerzalnom račvanje svih oblika. Meko okeansko skretanje galaksija, pramenove rane evolucije dok se kosmos formirao oko ovih spirala, tih beskrajnih fraktala i lukova. Osetite kako se svi ovi lukovi pojavljuju, proizlaze iz besformnog u formu. Svedočite rođenju našeg univerzuma. Kako sve više i više lukova nastaje, prateći spiralne sile evolucijskog impulsa - pulsacije, kontrakcije, ekspanzije, udisaje koji nastaju i padaju ... kao što ste svedoci toga, primetite kako se energija pomalo skuplja, kako fraktali postaju složeniji, križajući se, međudjeluju tako da formiraju više lukova, grana na granama, pritoka i potoka, rijeka i delta koje se sve izlivaju iz velikog okeana života.

Pratite igru. Gledajte kako je forma nastala. Kako je bila podstaknuta ovom pričom o stvaranju. Kako je postajala sve složenija, mreža međusobnih veza i vijugavih vrtloga, i svaki put kada se jedan luk susreće sa drugim, kroz blagi sudar, rodi se mnogo više, dece i unuka, i prounuka, galaksija i zvezda i sveta, i dalje i isti, isti izvor tišine stvarajući sve više mogućnosti, više stvarnosti, više dimenzija, više rođenja.

Jedno od tih rođenja bio je i naš svet. A u centru našeg sveta sedi naše Sunce, rođeno iz velike majke galaksije ... a iz Sunca su se rodile naše planete, naš sopstveni vrtlog i kosmičke note - slušajte sada sklad naših sfera, lagano se okrećući i okrećući, planete, asteroidi, lune, naš solarni sistem ima svoju simfoniju ... i sada slušajte zvuk zemlje, našeg ljudskog doma. A unutar zemlje, Gaje, opet sve više i više oblika, križanje lukova, stvarajući planine, reke, ptice, drveće, životinje, čoveka, ženu, supermarkete, vozove, zemlje, kulture i bezbrojne lukove, svi se vrte, svi se okreću, sve prate iste krivulje od izvora, svaka jedinstvena, ali sve iz istog izvora.

A u srži Gaje, jedna jedina svjesnost. Kolektivni obrazac koji istražuje sebe u bezbroj iteracija u pozorištu vremena. I unutar ovog teatra neprekinuta je svesnost, neprekinut luk koji ide u vremenu i napred i nazad. Vidite ove bezbrojne lukove povezane zajedno. Sada pronađite svoj vlastiti luk unutar uzorka, nežan spiralni plod, središnji akord ukorenjen u pupku. Ovaj život. Pratite svoj luk sada unazad, u detinjstvo, preko portala svog rođenja, kroz tačku začeca kada su se lukovi vaših roditelja kombinovali, ukrstili i rekombinovali da bi vas rodili. Ali nastavi dalje. Vaš se luk nigde nije pojavio, stigao je iz ranije priče - iz druge inkarnacije. Vaš luk je bio drugo ljudsko biće pre ovog, pre nego što se sreo sa lukovima vaših roditelja. Od ranije smrti, vaše današnje rođenje je došlo na svet, a pre ovog ponovnog rođenja ležala je još jedna smrt i još jedno rođenje i još jedno i drugo, upletena nit isprepletana nitima bezbroj drugih, svaka smrt i rođenje, probijene iglom vremena, a sve niti svih ljudi tkane kako bi oblikovale izuzetnu tapiseriju, živu tapiseriju ispletenih iskustava, sećanja i priča, obojene patnjom, pozlaćenom zadovoljstvima i bolovima ... i svaki put igla

probije veo između forme i bezobličnog stanja, zaborava i sećanja. Zaboravljanje u obliku, pamćenje u bezobličnom stanju. Zaboravljanje u životu, sećanje na smrt.

I sve ove priče - vaša priča - utkane iz različitih kultura i različitih istorija, sve se vraćaju u drevna vremena i ranu tišinu velike maternice ...

A ova ljudska priča, ova tapiserija svetlosti, nije ravna tapiserija, već ima dimenzije i ravni, poput velikog živog kristala. Kako kristal raste i oblikuje se, tako se kroz pozorište velikih raspona ljudskog vremena dodaju nove dimenzije tapiseriji. Ovo su epohe - nepregledna vremena - Juge - svaka razdvojena i zaboravljanjem i sećanjima. Ranije epohe Gaje izgubljene u našem kolektivnom pamćenju kao da se svaki puta rađa potpuno novi čovjek. Ali sećanje nikada nije potpuno izgubljeno. Neki ljudi pamte, neke biljke pamte. Gaja se seća. Sva sjećanja smeštena su u nama, u našem DNK - u kodu samog života.

Osvrnite se sada na kraj prethodne epohe. Vreme pre naše zabeležene istorije. Neki to nazivaju vremenom Atlantide. Mnogi to odbacuju samo kao mit. Neka vaša mašta zamisli slike koje vam intuicija šalje iz vašeg DNK. Vaše telo nije zaboravilo poslednju Veliku promenu.

Velika promena je okretanje epoha. Kada se jedna ravan tapiserije očisti i okrene naopako te nova strana započne.

Dozvolite slikama da dođu. Osetite vrtlog. Svaki put kada uđemo u veliku promenu, svi lukovi evolucije tvore gusti čvor zajedno i stvara se ogroman pritisak u celini. Taj pritisak stvara porast patnje i buđenja dok se kolektiv priprema za nadolazeću smrt i rođenje. Oblik starog raspada i veliko iščekivanje sagoreva u celini. Ogromni kosmički događaji potresaju zemlju. Vatra. Poplava. Kataklizma. Krajnja vremena. Novom čoveku je potrebna nova zemlja u svakoj epohi.

Unutar te drame, ovaj božanski teatar. Vaš luk - nit ostaje jaka i jasna kao i uvek. Nijedna nit se nikada ne može prekinuti. Kako neko može da slomi nešto istkano od svetlosti? Uvek u vreme Velike promene postoji veliki strah. Ali strah se uvek pokazuje kao iluzija. Koliko god se smrti dogodi, toliko se ponovnih rođenja događa u sledećoj epohi.

Dovedite svoju svesnost sada u naše vreme. Uđite u vreme Sada. Stojimo na pragu sledeće Velike promene. Događaji se dešavaju sporadično i prete stabilnosti starih formi. Kako se svaka kriza povećava i umire, sve više i više nemira i nelagode se stvara u celini. Uđite duboko u svoje telo, sada u trbuh. Dozvolite sebi da osetite kolektivni strah. To je strah za celo čovečanstvo. Mi nismo ostrva. Mi smo međusobno povezana celina. Bez obzira koji oblik strah imamo, moramo ga proći. To je prolaz koji vodi ka oslobađanju. Strah nam ne može nauditi. Strah je siguran. Da, prigrlite strah, otvorite i omekšajte predeo oko srca. Osetite saosećanje u svom srcu. Pomislite na decu koja se boje, podrtavaju u mraku. Otvorite im svoje srce i uverite ih da je sve sigurno. Bez obzira na to šta se desilo, nikada ih nećete napustiti i da je istina da nema smrti, pa se nema čega bojati. Naučite decu da veruju u vrtlog. Otvorite svoje srce Velikoj promeni. Što se više otvorite, to vam postaje lakše. Što se više otvarate i verujete, više patnje dozvoljavate da osećate. Nikada vas ne može nadvladati patnja. Osetićete samo onoliko koliko vam srce dopušta.

U potpunosti se uzdajte u svoje srce. Što se više otvori, više patnje ćete dozvoliti sebi, više ćete transformisati patnju celine. Što više zaštitite decu, životinje, nevine.

- Oseti duboko u srce Gaje. Oseti zagrljaj Velike Boginje Majke. Oseti kako joj se ruke omotavaju oko ljudskog srca. Oko svih ljudskih srca. Osetite epski zagrljaj, beskrajnu nežnost naše majke. A sa ovog mesta duboke sigurnosti, sada pustite više patnje u vatru svog srca. Ne može vam naškoditi. To nije ništa drugo nego iluzija.

Onog trenutka kada pogodi u srce Božanske Majke, izgara u plamen ushićenosti, a cjelina se pročišćava svetom zanesenošću.

Molitva - ovom molitvom ulazimo u božanski vrtlog širom otvorenih očiju, u duhu krajnje predaje, mi u vas potpuno verujemo.... Nakon ove molitve, zastanimo i otvorimo svoja srca duhu Milosti...

Molitva prelaska

Duboki duše večnih voda

Gospodaru i Gospodarice života i smrti

Nudimo vam počast u ovom vremenu intenzivnih promena

Klanjamo se velikoj misteriji prisutnog događanja

I udišemo duboki uzdah, popuštajući na kraju

Do slatke neizbežnosti Milosti.

Daj da uđemo na kapiju otvorenih srca.

Daj da tiho pustimo prošlost

I otvorimo se potpuno u sjaju svoje svetlosti.

Neka svi koji su zatečeni ovom promenom

pronađu lak put do njihovog najvišeg dobra.

Velika i drevna baka Zemlje

Dajemo se u tvoje nežne ruke.

Veliki, svetli Gospodaru plavog neba

Otpuštamo našu dušu tvojim bezgraničnim vetrovima.

Daj da sva bića budu blagoslovljena

Daj da sva bića budu blagoslovljena

kada zajedno putujemo iz tame,

I poput lososa koji skače

Neka se svako od nas vrati

Finom i neugasivom

Plamenu našeg izvora.

Vratite svest u trbuh. U mirnu tačku vašeg trbuha ... tačku dubokog poverenja.

Znajte da šta god da se desi u narednim vremenima, bilo koji događaji koji nadvladaju našu planetu, bez obzira koji strah prolazi kroz našu vrstu, mi ležimo uvek u krilu Velike Majke.

Sada je vreme velikog pročišćenja. Sve lične rane su deo ovog velikog buđenja. Istina, nema ličnih rana. Postoji samo transformacija patnje naše prošle epohe. Svi se moraju transformisati. Svi to radimo zajedno. Svi moramo sarađivati, ostati bliski, biti ljubazni jedni prema drugima, biti prijateljski, donositi sve što je najbolje u našem čovečanstvu u ovom vremenu. Bez obzira na izazove sa kojima se susrećemo, posegnite za onima koje volite. Dopustite da se deli toplota vašeg čovečanstva, da se u ovom trenutku izgradi zajednica i zajednička toplina, da se jedni drugima pruže podrška i uteha.

Ako vas privlači ovo delo, jedan ste od onih koji tu perspektivu mogu ponuditi drugima koji je ne razumeju i koji duboko zaboravljaju. Držite takve ljude u dubokom saosećanju. Ponudite im svoje srce bezuslovno.

Osetite sada snagu predaka kako vas preliva, podižući kičmu, ispunjavajući vas dubokim zračenjem vaših predaka, svog ličnog luka priče dok se vrti u ovom kriznom vremenu, bez napora se vrti, potpuno mirno predajući se velikom vrtlog majke i kontrakcije rođenja ...

Dobrodošle kontrakcije ... popustite im ... neka se zemlja i svi njeni stanovnici kreću kroz vatre ljubavi.

Dozvolite svojoj snazi svima onima u strahu. Dajte im svoj primer dok plutate i lebdite, okrećući se u vrtlogu božanske ekstaze, sav se strah predao i transformisao sada ... samo vi i Velika Majka pozivajući sva bića da vam se pridruže u svetom poštovanju, u Božanskom uzdizanju kao i mi, čovečanstvo dopremljeno u naš novi svet, u novu zemlju. Novo telo, nova stvarnost i biće.

Znajte da je i ceo univerzum vezan za ovaj veliki događaj, jer se sva bića kreću zajedno kroz mnogo različitih portala, svaki u višu inicijaciju, svaki korak bliže Bogu ...

Pauza....

I tako stižemo na novu obalu. Gledamo oko sebe. To nije ništa slično što smo ikad znali.

Sve je novo. Zemlja je nova. Stvorenja su još uvek ovde, ali nekako su se promenila. Oni su mekši. Nema više onih zajedljivih ni žaoka. U ovom novom svetu nije ostalo toksina. I mi čovečanstvo smo transformisani. Nema straha na ovom svetu. Ovo je svet bez straha u njemu. Neka vaša mašta istražuje takav svet. Čak ni stvorenja više nemaju strah ...

Vreme je takođe drugačije. Smiri se, raspoloženiji, izlazi gotovo iz nas. Čini se da je vazduh napravljen od svetlosti. Voda je netaknuta. Drveća su svuda, sjajna, svako nekako svesnija nego ranije. Svaka biljka, ptica, insekti i ribe sada izgledaju živo i svesnije nego ikad. A naša svest je potpuno nova. Mi smo jedno. Svako stvorenje je sada negde u nama, naša svest se kreće kroz njih sve. Ali besplatno je. Mi smo slobodni. Pomoću naše svesti možemo bilo šta istražiti. Gde god da ga postavimo, tamo ide. Već je tamo. Ali to nas zajedno povezuje u dubinu.

Sada se svi sećamo svega. Možemo putovati našim novim umom, našim dijamantskim umom, u prošlost da bi se prisetili svih naših života, čak i svojih života u ranijim epohama.

Čak možemo poslati svoje misli napred i setiti se budućnosti. Nema straha. Konačno smo u stanju da živimo u potpunosti u sadašnjosti. Naše telo blista sjajnom besmrtnošću. To je takođe dragulj koji beskrajno možemo da poliramo i usavršujemo. Još uvek postoje fragmenti zaboravljanja našeg bića, ali naše putovanje je sada da se usavršimo u ovoj novoj epohi - da se vratimo i usavršimo Gard zemlje, Gaje. Svi smo u svakom trenutku svesni kolektivnog uma i srca i nagona celine dok on deluje kroz ovu grupnu dušu da istraži svoju novu avanturu.

Toliko nam je sada dostupno. Sposobni smo proširiti svoj um da vršimo izvanredna dela - da putujemo u vremenu i prostoru, da istražujemo više dimenzije, da donesemo ljubav božanskog na zemlju, da budemo bogovi i boginje ...

Provedite neko vreme istražujući novu zemlju svojom višom maštom. Poverenje je ono što možete pronaći ovde ...

Vrati se još jednom do pupka. Pupak sveta.

Znajte da ovde leži stvar. Mesto gde se sve zna. Često posećujte ovo mesto. Izgradite svoje poverenje u ovo znanje. I za kraj, možemo zajedno reći poslednju molitvu. Izgovarajte često ovu molitvu ... zasnovanu na Gospodinovoj molitvi, ali nova verzija, koju je govorila Velika Majka - to je molitva nove epohe ...

Gospina molitva

Gospo, ti koja živiš u srcu svih oblika,

Nek se sveti ime Tvoje,

Neka dođe carstvo Tvoje,

Neka bude volja Tvoja

Da nebo može doći na zemlju.

Molim te dozvoli mi ovaj dan

Da pijem iz tvog svetog, srebrnog proleća

I oprosti mi što sam zaboravio

Kako učim kroz milost Tvoju

Da s Ljubavlju vratim svu neljubav

I uzmi me za ruku

I vodi me korak po korak

U strpljivu dolinu Srca Tvoga

Jer tvoja je zemlja, moje telo i moj život

Zauvek i zauvek

Amin